

INFORME DE LA SÍNDICA DE GREUGES DE PALAMÓS (Exp. SGP 22041)

Queixa en relació als sorolls de la pista de bàsquet del Passeig del Mar i sol·licitud del seu trasllat

EL FET QUE ORIGINA L'INFORME

Un ciutadà s'adreça a la sindicatura per expressar la seva queixa pels sorolls derivats de la utilització de la pista de bàsquet del final del Passeig del Mar, sorolls que impedeixen el descans dels veïns, ja que s'hi juga fins a altes hores de la nit.

També ens comunica que els veïns han recollint signatures perquè es traslladi la pista de bàsquet a un lloc adequat per a la pràctica esportiva:

“Els ciutadans propers a la pista de bàsquet del passeig ‘SOL·LICITEM’ el trasllat de la pista a un lloc adequat per la pràctica esportiva.

L'actual proximitat de la pista amb els edificis provoca que els sorolls (pilotes, música, crits...) i la vibració dels rebots de les pilotes sobre el terreny asfaltat hagin deteriorat notablement la mínima qualitat de vida a la que tots tenim dret.

Per altra banda, el Passeig del Mar proper a la pista, ha deixat de ser un lloc agradable i segur per ‘passejar’. Els incidents són importants i continuats per les pilotes que surten de la pista, donada l'energia i la poca cura dels jugadors. S'ha de citar també el deteriorament que la constant vibració de les pilotes està provocant en la nostra salut; en especial a la de la gent.”

ACTUACIÓ I CRITERI DELA SÍNDICA.

El cas exposat posa de manifest un conflicte entre el dret d'ús de l'espai públic per part de la ciutadania i el dret dels veïns a viure en un entorn saludable, lliure de molèsties. Conflicte de convivència que es fa especialment agut a l'estiu en municipis turístics i que es concreta sobretot en sorolls

El soroll vulnera el dret fonamental a la intimitat personal i familiar i el dret a la inviolabilitat del domicili. És un fet reconegut que els sorolls deterioren la qualitat ambiental quan el nombre de decibels és excessiu i són un perjudici per a la salut de les persones, per això la normativa estableix els límits que es consideren tolerables i que no s'han de sobrepassar

També és cert que l'espai públic és un bé d'interès general que pertany a tota la ciutadania. El Dret a la Ciutat s'ha d'entendre com el dret de tota la ciutadania a disposar de l'espai públic on tinguin cabuda usos diversos de manera equilibrada, respectant el dret dels veïns a viure amb el mínim de molèsties.

Les instal·lacions esportives a l'aire lliure són un recurs excel·lent perquè tothom, però especialment adolescents i joves, pugui fer esport. La pista de bàsquet del Passeig del Mar compleix aquesta funció, com també la compleix el circuit de cal·listènia estrenat l'any passat, que contribueix a diversificar l'oferta d'activitats i d'espais on practicar esport a l'aire lliure.

Considero que és bo que aquests espais estiguin integrats en la xarxa urbana i, atès que la major part dels usuaris són joves, apartar-los d'espais centrals com el Passeig podria constituir una marginació del jovent. Els joves han de poder exercir el dret a la ciutat com els infants i els adults i cal evitar el desplaçament de les seves activitats a espais residuals del municipi.

La qüestió és: com fem compatible els usos legítims de l'espai públic amb el dret al descans dels veïns?

Considero que, amb un esforç d'educació i una reglamentació adequada, aquests drets han de ser compatibles. L'Ajuntament ha de vetllar per l'ús racional de l'espai públic mitjançant ordenances clares i taxatives, juntament amb campanyes divulgatives especialment dirigides als usuaris específics de cada activitat. Cal que tothom tingui consciència de l'afectació directa que els sorolls provoquen en les persones i la necessitat de ser respectuosos amb les normes d'ús dels espais públics per tal d'evitar els perjudicis que un mal ús comporta per a la convivència.

CONCLUSIÓ I RECOMANACIÓ A L'AJUNTAMENT

Per tant, considero que, amb una normativa adequada, amb un control rigorós del seu compliment i un esforç d'educació en l'ús de l'espai públic, la pista de bàsquet hauria de poder continuar al Passeig .

Tanmateix, faig aquestes recomanacions a l'Ajuntament:

- Analitzar si el soroll emès per l'ús de la pista compleix amb la normativa acústica, tant pel que fa a l'emissió sonora com a la transmissió aèria del soroll als habitatges més propers. Estudiar , d'acord amb els veïns, mesures que en puguin minimitzar l'efecte.
- Analitzar, també, si les condicions de seguretat de la pista són suficients. Estudiar mesures per minimitzar els riscos derivats del seu ús.
- Elaborar, si cal, una ordenança específica d'ús de la pista de bàsquet o difondre, si es considerés suficient, la normativa general que en regularia l'ús.
- Exercir un control rigorós del compliment de la normativa, tant pel que fa als horaris d'ús com a la generació de sorolls.
- Fer una campanya de conscienciació dels deures de convivència entre els usuaris dels espais públics i, específicament, entre els usuaris de la pista de bàsquet del Passeig.
- Oferir una pista de bàsquet alternativa per repartir l'excessiva demanda d'ús de la pista del Passeig.
- Estudiar, en el marc de la remodelació del Passeig, tenint en compte la desaparició de la zona d'aparcament, si hi podria sorgir un espai per a una pista de bàsquet amb millors condicions de seguretat i menor afectació als veïns.
- I, amb caràcter més general, tenir presents les necessitats dels joves a l'hora de dissenyar els espais públics. Treballar amb ells és la manera de conèixer les seves necessitats i d'implicar-los en el foment de la convivència ciutadana.